

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 87

I Legislatura

Any 1983 (segon període)

Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Albert Alay

Proposició no de Llei sobre l'homosexualitat

Proposició no de Llei
sobre els drets dels ciutadans a expressar-se en llengua catalana
en els serveis dependents de la Dirección de la Seguridad
del Estado a Catalunya

Sessió tinguda
dimecres 26 d'octubre de 1983

SUMARI

*La sessió s'obre a un quart i cinc minuts d'una del migdia. El primer punt de l'ordre del dia és la **Proposició no de Llei sobre l'homosexualitat**. Pren la paraula per a presentar-la la Diputada I. Sra. Sallés, del G. p. del PSUC (p. 1220). Intervé per presentar-hi una esmena el Diputat I. Sr. Casas-Salat, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 1220).*

Intervenen per fixar llur posició els Diputats I. Srs. Casares, del G. Socialista (p. 1221), i Camps i Rovira, del G. p. de Convergència i Unió (p. 1221).

La Diputada I. Sra. Sallés intervé per tractar de l'esmena presentada a la Proposició (p. 1221).

*Es posa a votació la **Proposició no de Llei** i s'aprova per unanimitat (p. 1221).*

*El segon punt de l'ordre del dia és la **Proposició no de Llei sobre els drets dels ciutadans a expressar-se en llengua catalana en els serveis dependents de la Dirección de la Seguridad del Estado a Catalunya**. Intervé el Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió, per fer-ne la presentació en nom de la Comissió de Drets Humans (p. 1221). Hi donen el seu suport el Diputat I. Sr. Casares, del G. Socialista (p. 1222); la Diputada I. Sra. Sallés, del G. p. del PSUC (p. 1222), i el Diputat I. Sr. Casas-Salat, del*

G. p. d'Esquerra Republicana (p. 1222).

*Es vota la dita **Proposició no de Llei**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 1222).*

El segon punt de l'ordre del dia fineix a dos quarts i nou minuts d'una del migdia.

La Proposició no de Llei sobre l'homosexualitat i la Proposició no de Llei sobre els drets dels ciutadans a expressar-se en llengua catalana en els serveis dependents de la Direcció de la Seguridad del Estado a Catalunya constitueixen, respectivament, el primer i el segon punts de l'ordre del dia d'aquesta sessió, la qual s'inicia a un quart i cinc minuts d'una del migdia. Presideix la sessió l'I. Sr. Alay, acompanyat del Vice-president, I. Sr. Albiol, i del Secretari, I. Sr. Jou. Assisteix la Mesa el Lletrat Sr. Bayona.

Hi són presents la Diputada i els Diputats membres de la Comissió I. Sra. i Srs. Ainaud, Camps i Rovira, Camps i Vallejo, Vila d'Abadal, i Camp i Batalla, pel G. p. de Convergència i Unió; Casares, Ferreira, Oliart i Pérez i Ciudad, pel G. Socialista; Sallés, Valentín-Fernández i Vives, pel G. p. del PSUC; Casas-Salat, pel G. p. d'Esquerra Republicana, i Puig i Planasdemunt, pel G. Mixt.

Així mateix, hom compta en aquesta sessió amb la presència del Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió, membre de la Comissió de Drets Humans.

Proposició no de Llei sobre l'homosexualitat

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió. D'acord amb el primer punt de l'ordre del dia, passarem al debat i a l'aprovació, si s'escau, de la Proposició no de Llei sobre l'homosexualitat, presentada pel Grup parlamentari del PSUC. Per a defensar aquesta Proposició no de Llei té la paraula la senyora Sallés.

La Sra. SALLÉS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, perquè crec que és prou explicat en la Proposició no de Llei quina finalitat tenia en preutar-la. El nostre Grup va considerar interessant que el Consell Executiu de la Generalitat, en aquelles matèries que fossin de la seva competència, recollís l'acord a què va arribar l'Assemblea de Parlamentaris del Consell d'Europa referent a l'homosexualitat.

En definitiva, el que nosaltres demanem, conscients de les escasses competències que té la Generalitat en aquest tema, és que, en temes com l'educació, com el treball, en què sí que hi ha possibilitat d'incidir en aquest camp, no es produeixi cap discriminació per raó de sexe; per raó d'orientació de sexe, més ben dit.

Realment, el que es demana és que Catalunya —un país pluralista, evidentment, com la resta de l'Estat, però, a més a més, potser amb una mentalitat potser més avançada— sigui, en aquest sentit, el que porti la iniciativa perquè, ja que s'ha arribat, en els temes legals, a una igualtat absoluta entre tots els ciutadans espanyols, a una igualtat absoluta que demana —per mandat constitucional— que no hi hagi cap discriminació, que Catalunya vagi més enllà, i que el que intenti no sigui un canvi de lleis, que ja s'ha produït, sinó que intenti inculcar a la societat catalana que no es pot discriminar ningú, no tan sols per raó de sexe, sinó, dintre dels sexes, per raó d'orientació d'aquest. O sigui, que no hi hagi problemes, per aquest motiu, en les seves relacions laborals, que no

tinguin problemes —dintre del que cap— en l'ensenyament, i això comporta que el Consell Executiu prengui les mesures necessàries perquè en problemes d'educació, en problemes d'orientació, la gent no discrimini, ja inicialment, un grup de la població, que no entrarem aquí en si és més o menys nombrós però el que sí que és real és que és un grup de la població de ciutadans de Catalunya que tenen dret a ser respectats, sigui quina sigui la seva orientació sexual. Per això, demanem als diferents Grups parlamentaris que votin afirmativament la nostra Proposició no de Llei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Ara intervindrà el Grup esmenant, Esquerra Republicana. Té la paraula el senyor Casas-Salat. De tota manera, abans demano als Grups que presentin a la mesa les substitucions, en el cas que n'hi hagi.

Té la paraula el senyor Casas-Salat.

El Sr. CASAS-SALAT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, em fa l'efecte que el consens de tota la Comissió en l'aspecte de fons és una cosa ben palesa; o sigui, no estem, de cap manera, en contra de cap tipus de discriminació, i menys d'aquelles que puguin néixer de l'orientació sexual. No obstant això, un examen acurat de la Proposició no de Llei que avui tenen vostès a la vista, ens ha fet arribar a la conclusió que podria ser millorada en el seu aspecte tècnic, perquè, com veuen vostès, és composta —com totes les Proposicions no de Llei, o totes les declaracions, o totes les lleis— d'una part, podríem dir, merament declarativa, o sigui, d'una part d'exposició de motius, i, després d'aquesta exposició de motius, vénen una sèrie de recomanacions, recomanacions que es fan, precisament, que són les que tenen el caràcter pràctic, i que poden ser vinculants per a aquells governs o per a aquells poders que puguin ser assumits.

Dintre les migrades facultats que té la Generalitat de Catalunya, nosaltres seríem partidaris que la primera part de la Proposició no de Llei fos eliminada, i que la segona part es mantingués amb una nova redacció, fent referència específica a la declaració total. O sigui que, tècnicament, ho deixariem de la forma que vostès ja han pogut llegir, i que diu: «El Parlament recomana el Consell Executiu de la Generalitat que, en les matèries que són de la seva competència, segueixi les resolucions sobre l'homosexualitat aprovades per l'Assemblea de Parlamentaris del Consell d'Europa del dia primer d'octubre de 1981.»

Tècnicament, s'ha de suposar que són coses, aquest tipus de resolucions del Consell d'Europa, suficientment conegudes i suficientment sabudes per totes aquelles persones que ens dediquem a l'àmbit de la cosa dels drets humans i, a més a més, al dret constitucional i a l'estudi de les lleis, perquè no ho hàgim de repetir aquí. A més a més, també voldria fer constar el fet que no he vist mai —vaja, no és que sàpiga que hi hagi un precepte que hi estigui en contra— que una exposició de motius sigui votada com si formés part d'una proposició no de llei. En aquest sentit, doncs, demanariem al Grup proponent i a tots els altres Grups que volguessins tenir en compte la nostra esmena i, si ho consideren oportú, assumir-la.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé. Per al posicionament dels Grups, si és que el Grup centrista vol parlar... *(Pausa.)* El Grup Mixt? *(Pausa.)* El Grup Socialista? *(Pausa.)* El senyor Casares té la paraula.

El Sr. CASARES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en nom del Grup Socialista, faig constar que nosaltres donarem suport a aquesta Proposició no de Llei. Entenem que, a Catalunya, la sensibilitat en el seu conjunt està a l'altura d'allò que demana la resolució de l'Assemblea de Parlamentaris del Consell d'Europa, i, tenint en compte, doncs, que la Proposició no de Llei es preocupa molt escrupolosament de fer constar que la recomanació que es dirigeix al Consell Executiu ha d'atènyer les competències que li són pròpies, ens sembla que, en el seu conjunt, la Proposició ha de ser abonada, i així pensem fer-ho.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT. El Grup de Convergència i Unió? *(Pausa.)* El senyor Jaume Camps té la paraula.

El Sr. CAMPS I ROVIRA: Senyor President, nosaltres, de bell antuvi, estàvem d'acord amb la filosofia que inspira la Proposició no de Llei, i teníem alguna recança en alguna menció concreta que ara no ve al cas, en l'exposició de motius; és a dir, dintre les matèries estatutàries estàvem molt d'acord amb el text concret que se'ns demanava votar, però ens oferia uns certs dubtes alguna expressió, algun tipus d'afirmació de l'exposició de motius. Per això ens ha complagut enormement l'esmena d'Esquerra Republicana, perquè, realment, ens evita qualsevol recança d'aquesta que ens oferia.

Esperem que aquesta esmena sigui admesa, i nosaltres estàriem absolutament d'acord amb la Proposició no de Llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, agrairíem a la senyora Sallés que donés lectura del text definitiu que pensa posar a votació. Té la paraula la senyora Sallés.

La Sra. SALLÉS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres acceptem íntegrament l'esmena presetada pel Grup d'Esquerra Republicana, perquè considerem que, tècnicament, és millor que la nostra, i llavors, la part dispositiva quedaria amb el contingut de la totalitat de l'esmena d'Esquerra Republicana, suprimint els apartats 1 i 2 del nostre text.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Bé, aleshores, passem a votació el text d'aquesta Proposició, que coincideix amb el text de l'esmena d'Esquerra Republicana, en les condicions que ha indicat la senyora Sallés.

Vots a favor de la Proposició no de Llei?

Vots en contra?

Abstencions?

Bé, la Proposició no de Llei queda aprovada per unanimitat dels presents.

Proposició no de Llei

**sobre els drets dels ciutadans a expressar-se
en llengua catalana en els serveis dependents
de la Direcció de la Seguridad del Estado a Catalunya**

Passem al punt número dos, que és debat i aprovació, si s'escau, de la Proposició no de Llei sobre els drets dels ciutadans a

expressar-se en llengua catalana en els serveis dependents de la Direcció de la Seguretat de l'Estat a Catalunya, que és presentada per tots els Grups parlamentaris i els Il·lustres senyors Diputats Francisco Hidalgo y Albert Planasdemunt.

Bé, ha estat demanat a la mesa que, ja que aquesta Proposició no de Llei és una Proposició que ha sortit d'un debat que havia tingut lloc en la Comissió de Drets Humans, que es canviés l'ordre d'intervencions perquè un dels membres de la Comissió de Drets Humans sugués intervenir. Aleshores, habitualment, sempre fèiem de menor a major; en aquest cas, simplement es tractaria —si no hi ha cap inconvenient per part dels senyors Diputats— de fer de major a menor i, d'aquesta manera, ja no hi hauria cap mena de problema, i donaríem satisfacció a la petició. Si no hi ha cap inconvenient, tindria la paraula el senyor Colomines, pel Grup de Convergència i Unió.

El Sr. COLOMINES: Bé, la justificació de fer aquest canvi, una mica ve donat pel contingut del preàmbul que porta aquesta Proposició no de Llei, en què es diu que, en els darrers mesos, la Comissió de Drets Humans del nostre Parlament havia tingut coneixement d'alguns casos en què el dret d'expressar-se en català en tots els àmbits no havia estat respectat, i que l'ús de la llengua catalana havia provocat alguns conflictes en algunes dependències de l'Administració de l'Estat a Catalunya, i, molt concretament, en les comissaries de policia.

Nosaltres, efectivament, en la Comissió de Drets Humans del Parlament de Catalunya, vam rebre una denúncia, el registre de la qual és el 5895, del dia 11 de febrer de 1983, i aquesta denúncia, que va ser presentada per un ciutadà d'Esplugues, va motivar que la Comissió de Drets Humans es reunís en la seva mesa de treball el 24 de febrer, i fes un ple de la Comissió el 3 de març, per parlar d'aquesta qüestió. Pensem que, en aquest moment, la Llei de Normalització Lingüística no havia encara estat aprovada.

De la reunió que va fer la Comissió de Drets Humans, en van sortir dues iniciatives: una va ser fer una sessió informativa amb el Conseller de Governació, que va tenir lloc el dia 17 de març de 1983 i que està publicada en el *Diari de Sessions*, de la Sèrie C, número 62, en què es va fer la pregunta sobre aquesta qüestió, i que és el que el Departament i la Conselleria de Governació sabien sobre aquest cas. Una altra de les gestions que es van fer va ser una visita al Governador, que va tenir lloc el 18 de març de 1983.

Tant en la sessió informativa com en la visita al senyor Governador es va veure que hi havia, certament, un esforç a poder donar solució a aquesta qüestió, que s'havien muntat unes classes de català... Se sabia que l'assistència a aquestes classes era molt minsa, però l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, juntament amb la *Jefatura Superior* de policia i les Forces de Seguretat de l'Estat, bé, conjuntament, amb la Delegació d'Hisenda, per exemple, i altres funcionaris de l'Administració central a Catalunya, per a englobar-ho tot, com si diguéssim, havien mirat d'endegar aquesta qüestió i de tirar-ho endavant.

Sigui com sigui, el fet és que el 18 d'abril de 1983 —vostès ja ho saben— es va aprovar la Llei de Normalització Lingüística; és clar, aleshores, el panorama, en aquest aspecte, va canviar radicalment. La Llei —no cal que ara ho repetim aquí—, tant en el seu preàmbul, en la seva exposició de motius, com en els diferents articles, va constatat el dret del ciutadà a expressar-

se, en tots els àmbits, en llengua catalana. I això, tant si és de paraula com si és per escrit; precisament en la Disposició Addicional d'aquesta Llei es diu: «la Generalitat haurà de promoure, d'acord amb els òrgans competents, la normalització de l'ús del català en l'Administració perifèrica de l'Estat, en l'Administració de la justícia», etcètera, i tota una sèrie d'organismes en què s'ha de promoure aquesta normalització.

Això va motivar, també, una visita de la Comissió de Drets Humans al Delegat del Govern —que va tenir lloc el 6 de maig de 1983, i vam veure, ja, que aquelles temptatives que hi havia hagut a l'inici, que eren una mica, doncs, molt voluntaristes i migrades, perquè hi ha molts condicionaments, no?... Un d'ells, per exemple, és la transitorietat de la gent que ve aquí a prestar els seus serveis, i això és una qüestió que no els preocupa massa... Com a conseqüència d'aquesta visita al Delegat del Govern, el Ple de la Comissió, el primer de juny de 1983, decidí presentar aquesta Proposició no de Llei. Aquesta Proposició no de Llei ha seguit tots els tràmits que havia de seguir, ha estat una Proposició no de Llei que ha estat debatuda en el si de la Comissió de Drets Humans; aquesta Proposició no de Llei demana, tot simplement, que allò que s'ha anat fent fins ara precàriament, per la voluntat d'una minoria, sigui una cosa efectiva, que es faci d'una manera natural i que es faci perquè la Llei de Normalització Lingüística ho demana.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé. Pel Grup Socialista, té la paraula el senyor Casares.

El Sr. CASARES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en nom del Grup Socialista, per a dir molt breument que les mateixes raons que van portar aquest Grup a presentar juntament amb tots els altres aquesta Proposició no de Llei, són les que ara, en aquest moment, òbviament, ens porten també a donar-li plenament el nostre suport.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Pel Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, té la paraula la senyora Sallés.

La Sra. SALLÉS: Sí. Nosaltres fem nostres les paraules del Diputat senyor Colomines, perquè, realment, els raonaments que ell ha fet són els que van portar la Comissió de Drets Humans a redactar aquesta Proposició no de Llei que després vam presentar unitàriament tots els Grups parlamentaris.

Per aquest motiu, nosaltres hi donem suport, perquè creiem que la Llei de Normalització Lingüística s'ha d'aplicar a tot Catalunya, evidentment, incloses les comissaries de policia.

El Sr. PRESIDENT: Pel Grup Mixt? *(Pausa.)* Per Esquerra Republicana? *(Pausa.)* El senyor Casas-Salat té la paraula.

El Sr. CASAS-SALAT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, com a firmants, també, d'aquesta Proposició no de Llei, no cal ni dir que estem completament identificats i d'acord amb el que ha dit l'Il·lustre Diputat senyor Colomines, el qual ha exposat molt bé tots aquests fets. A més a més, jo els puc corroborar que, com a professional, precisament aquests dies ha entrat en el meu despatx un cas d'aquests. I, per tant, com que crec que, realment partim d'una situació de dret plenament reconeguda en la Constitució, en l'Estatut i, després, a l'últim, en la Llei de Normalització del Català, és una cosa que, per tant, no pot ser menystinguda de cap manera i, per tant, donarem absolut suport a la Proposició no de Llei presentada.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé. Havent-se posicionat ja tots els Grups presents en aquesta Comissió, passem a votació el text proposat.

Vots a favor de la Proposició no de Llei?

Vots en contra?

Abstencions?

La Proposició no de Llei queda aprovada per unanimitat dels presents.

(El segon punt de l'ordre del dia fineix a dos quarts i nou minuts d'una del migdia.)